

LEVÉL

(A szerkesztőségünknek küldött, s az alábbi rajzokat kísérő hosszabb levélből közlünk kiemelt részleteket.)

Nem mondanám magamat művésznek. A mesterember számomra még vénségemben is vonzóbb. Mint például a minden húszszerelek, vagy ki tudja hányadik villanyszerelő, akit tisztellek és csodálok! Az esetgyakoriság megítélésében talán jóhiszeműen tévedek, és csak minden ötvenezredik, vagy még annál is ritkább az ilyen. Nos, a példának fülhözott villanyszerelő fenomenén, akit vén fejjel is borzongva csodálok, megfog egy árab drótot, fél szemét behunyja. Igaz, a másikkal szaporábban pislog. Drótját két ujjá közt sodorgatva szárazon megszólal, és közli az eredményt. Tízszázmilliméteres pontossággal megmondja, hogy *menyi*. Létezik a mikrométer, utánaméricskélhet, akinek kedve van. Csakhogy nem érdemes. Villanyszerelő úr született, igazi fenomenén. Amennyit ő mond a huzalról, az mindig éppen amyi.

Az infantilis, erkölcsöt nélkülöző korban, amelyben élnem s magamat túlélnem adatót, kortársaimra – amíg megtehetem – némi figyelmet fordítok. A világ jelenségei közt az építéset jelentős helyet foglal el. Noha az iszonyatos mértékű – mértéktelen – rombolás (anyagi és lelki) megsiratni való világjelenség, én bizakodó vagyok. Az ember építő szándékát hinném talán erősebbnek, olvasás (hitem szerint) léleképítés, úgy az építéset történelem is, líra is, dráma is – egyszerre. Íróasztalomra kikészítve az Országépítő. Kiténik alakra, kiténik küllemre. Ha belelapozol, láthatod, kiténik szellemi fajsúlyánál fogva. Nem ismertetőt írok, de a Simcha Yom-Tov-tanulmánynál letépett keskeny újságszegélyt csúsztatok a lapok közé. El ne felejtődjön.

Ingujjban, mellényre vetkőzve írom e sorokat. Mellényzeberben őrzöm legföltettebb kincsem. Mint a legnemesebb építőanyagot. Szívem szerint országépítő anyagot mondanék. Egy kavicsot őrzök, rejtegetek a mellényzeberben. Közöséges folyami kavicsot. Kétesztendő leánykára, Tündér Szivárvány ajándéka. *Ezt adom apának!* – mondta. Csöpp keze nyújtotta felém. Életem legmélyebb mélypontján. Budakeszin, beteglátogatás idején a kórházaulában. Tündér Szivárvány ajándéka éltet. *A lélek építőanyaga!*

Tardi Sándor

